

рано. Татко видѣлъ, че скоро ще умре, та решилъ да го отнесе при препаратора и после да накичи стаята ни съ него.

И ето го сега, смелиятъ и гордъ соколъ разперилъ криле готви се за дълъгъ пжтъ. Но той никога нѣма да полѣти. Години ще минатъ, и крилетѣ му все тѣй разперени ще бждатъ, и очитѣ му все тѣй отправени къмъ изтокъ ще останатъ...

И всѣка сутринъ ще изгрѣва слънцето, но оня радостенъ смѣхъ никога вече нѣма да се чуе...

„Соколче, соколче, не плаши се, соколче!.. Бати ще ти донесе месце отъ крехко теленце, отъ сладко агънце...“

Добри Немировъ.

НА ГРОЗДОБЕРЪ.

Лѣгайте си вече! Утре рано, рано,
Преди още свѣтло вѣнъ да е станало,
Всички вѣвъ колата бату ще ни вози.
Лѣгайте си рано! Утре сме на лозе!

Нека да разправя баба, че отъ западъ
Вѣтъръ вѣй, че вече едри капки капятъ,
Щѣло дъждъ да рукне, и че калъ ще бжде;
Баба нека дрънка, нека да си сжди.

Ако дъждъ пороенъ тази вечеръ падне,
Утре ще е свѣжо, утре ще е хладно,
Ще блестятъ въ зелени капчици листата,
Гроздето ще свѣти, като че отъ злато.

Лѣгайте си вече! Утре рано, рано
Тръгваме къмъ нашто лозе необрано,
Слънцето вѣвъ пжтя нека ни огрѣе,
А пкъ баба свойта пѣсенъ да си пѣе!

Н. Фурнаджиевъ.